

sætte Jernbanekørselen for dens Behageligheds
 Skyld, at de skulle høre om ad Grenaa, for at
 komme paa Jernbanen til Randers. For denne
 Del af Jurisdiktionen spiller Jernbanen alt-
 saa ingen Rolle. Jeg kunde ogsaa tænke
 mig, at der har foreligget den Grund for
 Udvalget til ikke at søge oprettet et saadant
 nyt Embede, at det vilde forvolde Statskassen en
 større finansiel Byrde, og hvad dette angaar, skal
 jeg ikke bestemt benegte det, men jeg tør dog paa-
 saa, at det ikke vil blive nogen meget stor For-
 søgelse af Udgifter. Der er nemlig den Omstan-
 dighed derved, at idet man vil oprette to Embeder,
 medens der nu kun er et, vil den største Del af Rets-
 kredsen, som bliver lagt til den ene af de nye
 Jurisdiktioner, faae en Størelse som Embederne
 paa Table C, medens den anden Retskreds vil
 komme til at henhøre under de mindst lønne-
 de, og efter en saadan Dvgjørelse vil det vise sig, at
 den hule Forhøielse til disse to Embedsmænd om-
 trent kun vil andrage 1,600 Kr. Men dertil
 kommer, at der ved Kontorhold samtidig vil
 indtræde en betydelig Besparelse. Der er ingen
 Tvivl om, at en Retskreds af saa uheldig Ud-
 strækning og et saa betydeligt Omfang, fordrer
 et meget stort Kontorhold derved, at Reiserne ere
 saa vidtløftige, og ved de to nye Retskrede's Op-
 rettelse vil dette blive afhjulpet, saa at, selv om
 man gaar ud fra, at Embedsmændenes Lønninger
 ville blive noget høiere, vil dette ialtfald i betyde-
 lig Grad blive dækket ved Indskrænkning af Kon-
 torholdsogdgjørelserne. Der er ogsaa en anden
 Indvending, som jeg kunde tænke mig, at man
 maakte særlig i Nebbløkket vilde kunne rejse imod
 et saadant Forslag, og det er den, at da nu
 Retsreformen er foreslaaet, og den synes
 at gaa ud paa snarere at samle Embederne
 paa enkelte Stæder end udstyffe dem, ialtfald
 paa at indskrænke deres Antal, synes det at stride
 herimod, naar man ønsker at faae en Retskreds
 delt i to, og man maa af den Grund modsætte
 sig det, selv om andre Hensyn kunde tale derfor.
 Jeg maa her tillade mig at gjøre den Bemærk-
 ning, at jeg tror, at man netop med den nye
 Retsordning for Die kunde foretage denne Deling,
 uden at komme i Strid med dens Formaal, ja,
 at man endog kunde gaa Gaand i S and med
 den, nemlig naar man søgte til Oprettelsen af
 det nye Thinghus en Plads, som man ogsaa
 kunde benytte under den nye Ordning. Jeg an-
 ser det for aldeles rimeligt, at man kunde vælge
 en Plads, der kunde være overmaade heldig be-
 liggende ogsaa for en større Retskreds paa denne
 Halvø, og forsaavidt tror jeg, at denne Indven-
 ding, som man vilde kunne rejse paa Grundlag
 af den nye Retsordning, ikke vilde have Meget
 for sig. Dertil kommer, at, er disse Beboeres An-
 dragende vel begrundet, hvad jeg tror det er, saa
 er det, at afvise deres Andragende med, at Rets-
 reformen er forestaaende, uagtet det erkjendes, at

hvad vi end ellers tænke om den paagældende
 Sag, ville vi, saaledes som det nys blev omtalt
 af den ærede Minister, være henviste til saa langt
 fra at faae den strax eller i Løbet af saa Aar,
 at der mulig vil hengaa en meget lang Tid —
 for ikke at sige, at den aldrig vil komme — in-
 den Reformen er gennemført — jeg siger:
 det at afvise Beboerne med en saadan Grund,
 uagtet der er Meget, der taler for Oprettel-
 sen af en saadan ny Retskreds, er en uhel-
 dig Afværbigelse, der kun er sparsomt støttet, og
 min Henstilling saavel til det ærede Udvalg som
 til den ærede Minister er derfor, at de til den
 forestaaende 3die Behandling af denne Sag ville
 foranlebigt et Forslag angaaende Delingen af
 denne Retskrede's saaledes, at der bliver oprettet
 en ny Jurisdiktion, som kommer til at indbefatte
 Østerlshberg Herred med et Par Sogne af Søn-
 derhold Herred, og at et Thingsted dertil vil blive
 anlagt i Hornslet, hvor der jo i længere Tid har
 været Thingstue. Det er mit principale Forslag.
 Skulde man imidlertid, hvad jeg ikke haaber, ikke
 ville gaa ind herpaa, er mit subsidiære Forslag
 at andrage hos den ærede Minister om, at der
 ved Ansættelsen af den paagældende Embeds-
 mand maa tages Hensyn til den Del af Rets-
 kredsen, som nu i saa mange Aar maa erkjendes
 at have været mindre heldig stillet, saa at der
 bliver ansat en Fuldmægtig, som faar fast Op-
 hold paa det nævnte Sted i Hornslet, og som
 kan expedere endel af Jurisdiktionens Anliggen-
 der for den. Derved tænker jeg mig navnlig
 saadanne Ting som at modtage Indbetalinger og
 Anmeldelser, udføre den største Del af, hvad
 der ligger under Politivæsenet og mulig
 Afholdelsen af Politiretter. Det er kun
 disse Henstillinger, jeg vil tillade mig at gjøre.

Justitsministeren (Melleman): Jeg
 skal ligeoverfor disse Bemærkninger indskrænke mig
 til at udtale, at, da der ikke foreligger noget
 Undringsforslag i den af den ærede Læser om-
 talte Retning, maa jeg forbeholde mig at udtale
 mig om Sagen, naar et saadant skulde komme
 til at foreligge. Forresten kan jeg dog ikke lade
 være med at gjøre den ærede Folkethingsmand
 opmærksom paa, at han og de, der med ham ønske
 den omtalte Jurisdiktions Deling, neppe ville
 være vel hjulpede med at knytte denne Sag til
 denne Lov efter den Stilling, som Flertallet ind-
 tager.

Ordføreren (Steenstrup): Med Hensyn
 til, hvad det ærede Medlem for Randers
 Amts 5te Valgkreds (Th. Christensen) bemærkede,
 er det klart, at den Slags Forslag kunne ikke
 komme frem fra Andre end Ministeren; det er
 umuligt, at et Lønningsudvalg kan tage Initiativ
 til at dele Jurisdiktioner i flere Dele og sige, at
 det lægges derhen og det derhen. Det er jo givet,